

حیلەى ئەسپەمییەك ، دواى مەرگ !

باران

خۆشەكان لە ھەموو شت زیاتر ئازارى دەدەن و
بیرەویریە ناخۆشەكانیش بەئەندازەى بەھیزترین
تەزوى کارەبا دەیگرن، رایدەچلەکیئن، باش دەزانیت
ئیستای قۆناغیک دواى مردنیتى، بەلام پیشتر
نەیدەزانى کە دەکریت پاش مردنیش چاوەپوانى و
نائارامى بیتەنیت! لە ھیچ دلتیا نییە و ناشزانیت ئەو
دۆخە چەند دەخایەنیت، ھەموو شت لیل و ناسروشتى
دیتە پیشچاؤ. بەردەوام ھەر بیردەکاتەو و تەنیا شت
کە پەى پێبەریت، ئەوہیە کە ئەو پێویستە رابکات!
من لەبیرم نییە چۆن ناسیم! یان نازانم، ئەو لە
خۆم دوو دلێ کردووم، ھەر جاریک چیرۆكى یەكەم
بینیمانم بۆ دەگێرپاھەو، دەبوت نا ئەو شتانەى
تۆ باسیان دەکەیت، پرویان نەداو، لە کوئیان
دەھینیت؟!

ئێوہش وەکو من ئەیبینن؟ ئەلێى بووکە، بە
کراسیکى بەرین و سپیتر لە مروارى ناو سەدەفى
دەم دەریاوە، رادەکات! دەلێى پەرستاریكى نیانە، بە
کاسیک دەرمانى سوورەوہ بۆ بەفریاکەوتنى بیماریک،
رادەکات! دەلێى کەسیک چاوەپێى دەکات، یان ئەم
چاوەپێى پێراگەشتنیکە، نازانیت لە شتیک یان بۆ
شتیک رادەکات!

ئى خۆ ئەو بە ھەمووى گەشت، بە ھەموو
پێگاکاندا رۆشت، ھەمووى ژیا، تەنانەت مردنیش!
سەیرە، ھەر چاوەپێیە! نازانیت چاوەپێى چیبیە، خۆ
ھەمووى تێپەراند، ھەمووى بەجیھیشت یان ھەمووى
جیھیشت، نازانیت، بلێى لە جیگایەکدا چەقیبیت؟
ئەى ئەو چاوەپوانییەى مانای چیبیە؟ ئەى راکردنى
بۆ؟ ئەوہتا بیردەکاتەو، ئەوہتا ئیشیت، یادگارە

که چی من واده زانم (سپیده) م له ریگه ی گورستانیک ناسبیت! نا دیته وه یادم ئه و ده چوه سه ره قه بری پیاوه پیره که، ئه و پیاوه ی که له باپیری ده چوو، ئه وه ی که له به رده م شووشه ی کۆگایه کی جلوبه رگدا، ده می پوانینی ئه م له بلووسیک، پیی وتبوو، (له به رتدا زور جوان ده بیت). ئه میش یه کسه ر بلووسه که ی کپی بوو. خو هه ر ئه و جاره ئه و پیاوه ی بینی بوو، که چی نازانم چۆن ده یزانی پیاوه پیره که مردوو و ئه وه ش گۆره که یه تی!

سپیده سالیی دوو وه رز، تۆوی گۆلی جوراوجۆری ده برد، له ده وروپشتی گۆره کانی ئه و قه برستانه پر له خاچ و به تدا ده پیرژاند و قه تیش بیخزمه تی نه ده کردن. هه ندی جار پیم ده وت تو زور سه یری! بو هینده سه ردانی ئه وئ ده که یه ت؟ ئاخرتو هه ر ناشزانیت ئه و مردووانه کین و کوینه رین، ره نگه که سی خراپیش بن. ئه و ده یوت ره نگه باشیش بن، ره نگه په شیمان بووبنه وه له هه ر خراپیه ک که کردبیتیشیان، ره نگه ته نیا و بیتاقه ت بن. لیگه ری من ئاوا ئاسووده م، منیک که پیرانه گه یشتم مردوو یه کی نیشتمان بلاوینم، نه متوانی بچه خزمه تی سه یوان، یاخود ده باشان و ده ست به سه ری کێلێکدا بیتم..

ئه و نکولی له زور رووداو ده کرد، ته نانه ت ئه وه شی بیر نه مابوو که شه ویک تا به یانی پیکه وه گریاین. ده یوت تو خۆت ئه و باسانه دروست ده که یه ت! من دلنیام خۆم دروستم نه ده کردن، ئه و شتانه وابوون، به لām قه ت نه مده توانی قسه ی خۆمی بو سه لمینم، بو نمونه: نازانم ئه و شه وه تا به یانی بوچی گریاین؟ ئه ی چۆن بیری به ینمه وه که ئیمه هه تا شلوکوت نه بووین، ژیر نه بووینه وه و دواچار له باوه شی یه کتریدا خه ویک قورس دادیداین..

ئیسناش که ئه و رویشتوو، هه یچ شتیکی پوون له یاده وه ری ته مه نی و پۆزانی پیکه وه بوونماندا نییه، که بۆتانی بگپر مه وه، به لām من مه به ستمه ئه و هه سته په ره وازانه بنووسمه وه، دلنیاش بن به رابردوو بوون هه یچیکی کال نه کردۆته وه، به لکه ئه و به سروشتی خۆی وابوو، وه ک ئه وه ی کلاوه ئه فسووناوییه که ی

که چه لی کۆتریزی له سه ری نه ینیه کانی نابیت، هیز نه بوو رووداو ه کانی به یان بکات و په بیان پیبه ریته. من به دریزایی پیکه وه بوونمان شتیکی ئه وتۆی لی حالی نه بووم و هه میشه وامهه سته کرد زۆری مابیت چیرۆکی ئه و روونبیته وه! جاری وا هه بوو که ده هاته لام هه موو گیانی پیده که نی و ده یوت: دلّم زور خو شه، ئه وه شی ده لیت ژیان ناخۆشه، خۆی نه خو شه! جاری واش هه بوو به قورسای خه می کۆیکه وه ده هاته به رده م و به ئاسته م ده نگیم ده بیست، ده یوت ده ترسم هاوپی، دلّم زور ته نگه، ژیان سه خته، ژیان ره قه!

سپیده ئه و پۆژه ی که مرد، له مالیکی گه وره و پر له پیکه وه بووندا، ته نیا بوو، ژیان ده میک بوو خۆی لی گۆریبوو، ده میک بوو دلّی وه ک کێلوونی ده رگایه کی ژه ننگرتوو گیر بوو بوو لی و هه رچی ده کرد و ده کۆشا نه ده کرایه وه، ژیان بریک شی ئه و و تاوه تۆفانی ژینگه ی کردبووه ده سه کله لای ده ستی و هۆکاری ژه ننگرتن و نه کرانه وه ی بو تاهه تابه! ئه و وه ک زاتیکی باوه ردار به ژیان و چۆکدانه دان بو ئه و گیریه، یه کبینه ده یوت دلّی تو مس نه بوو، زپر بوو، مه حاله ژه نگ هه له ینانی. نا له شوینیکدا هه له یه ک هه یه، نا ئه مه کۆتایی نه کردنه وه ی نییه!

لی سپیده وته نی، ژیان سووربوو له سه ر ئه وه ی ئه و له خۆیدا بکاته ده ر و ده شیویست ناچار بیکات که دوا بریاری چوونه ده ره وه ی، ئه و خۆی بیدات. سپیده نه یده ویست ژیان جیبیلّیت، هه رنه بیت ئیستا نا، تکای ده کرد نه یکوژیت تا خۆی ده مریت. به شکم له پیکه نه ینیکا بمریت، به شکم له خو شیا دلّی بووه ستیت، به شکم شاگه شکه بیت. ئاوها مردنیکی له لا ئاواته، یان به شکم شه ویک بی خه یالی خو ش یان ناخۆش پاش نووستنی خه به ری نه بیته وه. ئه م نه یده ویست به تۆمه تده نه پالیک بکوژریت یان به کوشتنی خۆی ناچار بکریت!

سپیده، که ئه و پۆژه شی بیر نه مابوو که غه بیزانیک له ناو ئاپۆره یه ک خه لکدا، په نجه ی بو پاکیشا و وتی: ئه گه ر که سیک له ناو ئیوه دا خاوه نی چاره نووسیکی

به خەم شکۆدار بێت، ئەو ئەم خانمە یە! سەرەتا کانی زۆر پیشتر لەو پووداوانە ی لەبیر بوو، ئەو دەمە ی که بەینی خۆشبوو لەگەڵ ژیان، ئەو کاتانە ی هەموو شت پۆژ بە پۆژ قەشەنگتر خۆیان بۆ دەنواند و سات دوا ی سات باوەرپیان بەخۆی پێ پتەوتر دەکرد. که بە هەموو چرکە یەکی شاد بوو، که خۆزگە ی بە بوونی خۆی دەخواست لە ژیاندا، هەمیشە ش لە یاد ی ئەو بە یاننیانە دا بوو که بە گومرا بوونی مندالانە و خۆش بەختیە کی ئەفسووناوییە وه بەسەر شە قامە گشتییە کی (شار) دا پووه و مەیدانی پاسەکان، نەرم نەرم هەنگاوی دەنا.

لەو مەیدانە بیرە وه ریی خۆشی هەبووه، ئی هەر لەوئ دیرینترین هاو پێی مندالیی بینیوه تە وه، هاو پێی سەر دەمی شفته ی تەزویر و شرووبیی سەر سینی و خەتخەتینی کۆلان، نازدارە کی دەستە خوشکی، موراقیبە میهرە بانە کی پۆلی دووه کان.

زۆر جار باسی لە پۆژیکی زستانی ئەوئ دەکرد، که لە یادە وه ریی ئەو دا جوانترین کاتە کانی بوون بە خەیاڵ. باسی بە یاننیە ک که لە ناو پاسیکدا وه ک هەمیشە ی لەسەر یە کەم کوشنی سەر پەر دادە نیشیت، ملپچە کی لە ملی دە کاتە وه، دەستکێشە کانی لە دەستی دادە کە نیت و بە داڵغە ی سەر دەمی مندالی و هاواری هاو پێکە یه وه لە دەمی بانگکردنیدا، لەسەر تەمی سەر جامی پاسە که دەنووسیت (سپیدە).

ئەو بە یاننیە که یە کە مین جار دە بێت هەست بە مانا و پاستیی بوونی ناوه کی بکات، سپیدە تە نیا ناوی خۆی و زرنگانە وه ی دەنگی هاو پێکە ی نابیت، بە لکه ئەم، ژیان لە ژینگە ی ناوه کە شدا دە کات. هەر لە ناو پاسە که دا لە گەڵ سەرنجدانی لە مندالیک بە باو هشی دایکییە وه، سەری دە نیت بە جامە کی تە نیشتیە وه و تیکە ل بە دنیای پامان دە بێت. . لە درزی جامیکی پیشتره وه کزە با یە کی کریستال ئاسا گەردیلە کانی کازیو هە کی زیوین لە سیمای دە دات و بە زمانی بیگە ردی بە یاننیان لە گە لئ دە دوت، ئەو خەیا ل بە داها توویە کی پڕشنگداره وه دە کات و بیر لە و هیز و هە لکە وت و خۆش بەختیانە دە کاتە وه که

مروّف هەنی لە گە ل ژیاندا. بزە یە ک لە ناخی دلە وه لیو ه تەرە کانی تورت دە کات و پووه و گۆنا کانی رابیدە کیشیت، هەست بە زەوی ناکات و دە کە ویتە گەردوونی رە هاگە رایە تییه وه. . تاویک پێیوایە پاسە که دوو بالی گرتووه و دە فریت، تاویکیش واهە ستە کات بە پێوه و بە وه ستاوی بە ئاسماندا بروات، بێئە وه ی هەنگاویک بنیت، دە گاتە دە مکە لی خۆر لە دەمی هە لپهاتنیدا و دەست و پوومه ت و برژانگە کانی لە پەلوپۆی هە وره کان و ئاسۆیە کی فینک و شیدار دە خشینت، هەر لە وپوه خەیا ل بە بەرکە وتنە کانی تیشکی پۆژ لە عەسریکی باراناویدا دە کات و خول دە خوات و جەستە ی بە کە وانە یی لە بەر دەم خۆر دا دە جە قینت، بە و بە رزییه وه، بە دەم پێشبینی کردنی پۆژگاریکی شادییه خشە وه دە تریقیته وه و رەنگرپۆژ دە بێت لە سحری ئاسمان، کلو کلو هەر لیدە کاتە وه، یاریی پێ دە کات و لە بەر دەم خۆیه وه دە لیت: مروّف و پە لکە زێرپینە و گە وره یی ژیان!

تا ئەو دەمە ی تیدە گە یین ئادە میزاد تاقانە بوونه وه ریکە لە گە ل قولپیک گریان دپتە دنیا وه و بە گەردوونیک گله ییه وه بە جیدیلت، زۆری دە ویت! تا درک کردنی ئە وه ش که ئە زموون فیرگە یە کی بە لاش نییه، گرانمان لە سەر دە کە ویت، مەست مەست بە قالبوونی چاندنی خەون و گولە وه لە هۆش خۆ دە چین و ناوه ختیک، زپه ی ناقولترین زەنگ، دلمان لە مستمان دە نیت، کار هەر بە وه وه ناوه ستیت، هیندە نابات ئەوی مروّف نازناوی تاوانباری لیدە نریت و دووریش نییه بە یی گو یگرتن لە چەند و چۆن و بۆچیش سزا نە دریت! لپره وه گە وره یی هە پوو! ئیدی پێشەنگی بلقیکی قە لە وه، سە رئاو دە کە ویت. بلپی نموونه ییبوون لە و حیکایە تانە دا جیماییت که چاوانی مندالیمانی خە واندا؟! بلپی جواننیە کانی ژیان هەر ئە وه نده ی ئەو جۆکەرە عاشقە بن که لە بالی پە پوولە یە کی نابلۆندا خۆی نواندا!

ئەم چەند دپره ی بە بۆیه ی ئاکریلی سوور لە سەر پەنجەرە ی ژووره کی نووسیوو، دیارە ئەم وشانە و تابلۆکانی تاکە دۆکۆمینتن که لە رپیانە وه بزانی

بەر له پۆشتنی بیری له چی کردۆتهوه و چۆنی گوزهراندووه؟! مالهكهی له ستۆدیویهکی گوره دهچیت، پره له رهنگ، كه رهسهی وینهكیشان و جۆرها تابلۆ، بهلام به پینچهوانهیهروهرشهیهكهوه، دهلیی مۆزهخانهیهكه كه دهستلیدان له ههر شتیك تاییدا قهدهغهیه! ناخر به شیوهیهکی سهیر هه موو شتی له جیبی خۆیهتی و هیچ بالۆ نییه. راستی، دیمهنی شتهکانی بۆ خۆیان وهها تابلۆیهکن كه تهنیا سهیریان بکهیت و دلته نهیهت پهنجیان بۆ بهریت. ئەو هه میسه دیقهتی له سه ر شته وردهکان بوو، تا ئەو رادهیهی ملیمه تریک به ملادا یان به ولادا كه وتنی ههر شتیکی ناوماله که هه راسانیان ده کرد و ده بوو زووبه زوو چاکیان بکات. ئەو کاتانه شی هه موو شتی له جیبی خۆی بوو، ئاسوودهیی هه ناوی ده گرتوه. ئەو ههر وابوو، سه بارهت به هه موو شتیك، زۆر جار به شتی زۆر بچووک دلێ زۆر خۆش ده بوو، هه روهک چۆن شتی زۆر بچووکیش دهیتوانی تا ئەوپه پری دلتهنگی بهریت!

که میک لای تابلۆکان ده وهستین، سه یرکهن، دوو شت جیگهی سه رنجه لیژهدا، یه که میان ئەوهی که تابلۆکان فۆرمی لیکنه چوو و سه یریان هه یه، بازنه ی قویاو، سیگۆشه ی لا قرتاو، لاکیشه ی که رت که رت و جۆرها شیوهی نه ناسراو. دووه میسه ئەو تیگسته کورتانه ی که له تهنیش هه ر تابلۆیه که وه نووسبوونی! هه ندیک له وه دهقانه پیناچی هیچ په یوه ندییه کیان به وینه که وه هه بیته و هه ندیکیشیان ده شیت وهک تیشکیک بۆ سه ر تابلۆکه وه ربگی ریت.

بۆ وینه، ئەو تابلۆ خه ری سه ر دیواره پانه که، پینده چیت چه ندین تاسه و چالۆچۆلی تیدابیت، ره ش ده چیته وه و سیبهری کچیکی تیدا ده رکه وتوو، له سه ر ئەژنۆکانی خۆی گرتۆته وه، ده ستیکی له زه وییه که تووند کردوو و ده سه ته که ی تری رووه و ئاسمان به رز کردۆته وه و به چنگیکی کراوه وه گه ره کیتی (رۆژ) دابگریته، له تهنیش ئەم تابلۆیه وه به خه تی کامه ران نووسراوه: (تۆ وه ره، من ئاوا، ده ستم ناگاتی..)

هه ر ریک به رامبه ر ئەو تابلۆیه، له تابلۆیه کی سنیچارچه ی نارپیکدا، وینه ی دایکیکی پر چه سه رت و ته رمی ساردبووه ی کۆریه یه ک و سی و یه ک په ره ی گول و ژیلهمۆ، بۆ لای خۆیان په لکیشته ده که ن. له تهنیشتیانه وه به هه مان خه تی ده قه که ی تر نووسراوه: (ده بوو هه ناسه م بکه مه هه ناسه ت، تاسه ر په تیکه م ئازار و تاسه ت، ده مو یست گلپنم بنیمه ژیر بیت، خوینم نانت بیت، جه سه تم شوین و جیت. خۆ ئاواتم بوو له م دنیا یه دا، ئەو و من و تۆ، ته لاریک چی که یین له به هه شت بجیت..)

تابلۆیه کی تر له ملاتره وه، وینه ی گۆرپیکه، که سیکی ده ست له ژیر چه نه ی تیدا دانیشتوو، پوون دیار نییه ئەو که سه پیاوه یاخود ژن، به لام له تهنیشتییه وه به خه تیکی ته ژی له دلله پراوکی نووسراوه: (ئهم که وهک ئەوه ی ده یخواست نه ژیاو نه مرد، ده ستیشی له وه شتوو که بگاته (نیرفانا)⁽⁷⁾، به لام به م چاوه پروانییه دا پینده چیت چووبیته وه سه ر ئەو خه لکه ی که هیوادارن، پاش مه رگ، جاریکی دی له جه سه ته یه کی تر دا، زینده گی جوانتر بگه رپینه وه ژیان..!)

له وه سه ره وه مو شته قاته کهانی ره نگیک به سه رتاپای تابلۆی ژیر کاتژمیره که دا پرژاوه و هه ر به خه تی کامه ران له تهنیشتییه وه نووسراوه: (دلنیای، کاریکت پیم نه ماوه..!؟)

هه ر ئیستا هاته وه بیرم، رۆژیک که هاتبووم بۆ لای، هه ر ریک دوا ی خویندنه وه ی ئەم تیگستانه لیم پرسی:

- پیم نالیی رووی ستایش و گله بیته له کیه یه؟

ئەو له وه لامدا پیتی وتم:

+ زووه بۆ وتن، به لام ئەگه ر به دره نگانی درکاندنیش رانه گه شتم.. ژیان یار و یارییه که یه!

تابلۆکان زۆرن و چه وه سه له ی نووسینه وه بانم نییه، زۆر وتن له سه ر ئەوه ی که تیپه پری، هه چیک له وه ی که دیت پیش ناخات، ئەوه ی که ماوه گرنگبیت ئیوه بیزانن ئەوه یه که ئەو مردنیکی ئاسایی نه مرد. نا ئەو وه ها نه بوو که پۆچی ده رچیت، لاشه که ی بنیژن و بالایه ک زه وی له خاکی ئەو دنیا یه دا داگیر بکات

نايوهستينيتتهوه، شتيك باوهشى بۆ ناگريتهوه، ئهو رادهكات و ئازارى دلى پشكويه، پيناجى دامركيتهوه. هر رادهكات و خهيالى هر لاي ئهويه، چون و كهى لهگهَل ژياندا ئاشتبيتتهوه؟! كهللهى رهقه، نايهويت دان بهوهدا بنيت، ژيان ئهوى هر بهبيريش نايهتهوه..! دهيينن، بهردهوام هر رادهكات..

.....

(¹) دياره له زمانى كورديدا به مييهى ئهسپ دهوتريت مابن، بهلام من وشهكه م وهك دهرپرينيك پيخوش نهبوو، بويه (ئهسپهمن)م بهكارهينا!
 (²) (نيرفانا) ئامانجى گروويككه كه پابهندى ئايينى (بوودى)ن. ئهوان كه پتيانوايه مروفي نمونهيى دهتوانى بگاته ئاستى ئازادبوونى پوح و بۆ تاهاهتا پزگار بوون له ئازار. ئهمه له كاتيكدا، بهپيى باوهري ئهوان، نهگهپشتن به ئازادبوون و نيرفانا، ماناي بهردهواميى ئازار دهگهيهنيت!

كه له م بيزار بوو بوو. ئه م كه بينى ژيان وهك خهياَل و خهونهكانى پييهوه قهشهنگ و دل گهوره نيهه و كه زانينى مهحاله خوى به دزيوى و داپران رابيت.. له رزى ليهاهت، مهراق دايجرت و ويستى خوى بخافلنيت، كه چى بيركردنهوهى ئازاركيش دهمار دهمارى چپراند، ئيسك ئيسك و خانه خانهى به گهرد كرد.. من بينيم، ئه و تهنگ تهنگ دووكهلى كرد! ئا باوهر بكهن، بوو به ههلم و له زريكهيهك بهولاوه، ئاسهوارىكى له پاش خوى جيئههيشت!
 ئهوهتا، له جيگايهكى تر، بهردهمى تا چاو بركات بوشاييه و ئه و بهردهوام هر رادهكات، رادهكات وهك ئهوهى بهدواى شتيكدا بگهريت، يان وهك ئهوهى شتيك رايى بنيت، رادهكات و تواناي بهسهر هيمنكردنهوهى ههنگاوهكانيا نهماوه، رادهكات و شوينپى بهجيماوهكانى، داستانيك تومار دهكهن، له دواوه،. رادهكات و چاوانى ترس و ماتهمى ونبوونيان تيزاوه، رادهكات و بهرديك له بهرپيى ناگريت، درهختيك نايهته رپى بيگريتهوه، ديوارىك

